

РЕШЕНИЕ

№ 1519

гр. Плевен, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Ана Ив. Илиева

при участието на секретаря ВЕЛИСЛАВА В. В.А
като разглежда докладваното от Ана Ив. Илиева Гражданско дело №
20234430101907 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от „****“ ООД със
седалище и адрес на управление в гр. ***, с ЕИК №****, представлявано от
управителя З.А.А., срещу И. В. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.
***, ап. 6, **иск с правно основание чл.422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1 ГПК, вр.
чл.538, ал.1 от ТЗ** с искане да бъде прието за установено в отношенията
между страните, че ответникът дължи на ищеца в качеството му на авалист,
за сумата от **3600 лв. - главница**, ведно със законната лихва върху
главницата, считано от 14.07.2022 г. до изплащане на вземането, по запис на
заповед от 18.11.2021 г., издаден от „****“ ЕООД, вписано в ТРРЮЛНЦ с
ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. ***, за което парично вземане е
издадена заповед за изпълнение № 2181/14.07.2022 г. по реда на чл.417 ГПК
по ч.гр.д. № 20224430103875 по описа за 2022 г. на Районен съд-Плевен.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че по заявление
за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК е образувано ч.гр.д.
№3875/2022 г. на ПЛРС, по което има издадена заповед за изпълнение и
изпълнителен лист, срещу която длъжникът е възразил, поради което в срок
предявява иск за установяване на съществуването на вземането си. Твърди, че
на 18.11.2021 г. ответникът е подписал в качеството си на авалист запис на
заповед за сумата от 3600 лв. с падеж на плащане 30.12.2021 г., с издател

„***“ ЕООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от управителя И. В. М.. Излага, че с подписване на запис на заповед за сумата от 3600 лв. ответникът е авалирал (поел да плати) по този запис на заповед сумата от 3600 лв. без протест и без предявяване. Сочи, че ответникът е обезпечил задължението на издателя на запис на заповед „***“ ЕООД, на който той бил управител, за плащане на сума в размер на 3600 лв. на посочения падеж, чрез даване на менителнично поръчителство (авал), което е обективизирано върху запис на заповед, в който, след подписа на издателя, и се съдържало текст: „КАТО АВАЛИСТ: И. В. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ап. 6, лична карта № ***, авалирам (поемам да платя) по този запис на заповед сумата от 3600 лв. (три хиляди и шестстотин лева), при горните условия, БЕЗ ПРОТЕСТ И БЕЗ ПРЕДЯВЯВАНЕ.“. Твърди, че след изписания текст имало саморъчно изписване на трите имена "И. В. М.", както и поставен саморъчно подпис от ответника. Излага, че ответникът е подписал в качеството на авалист в процесния запис на заповед като гарант във връзка с дължима сума от „***“ ЕООД на „***“ ООД. Сочи, че процесната запис на заповед обезпечава вземане, което ищецът има срещу „***“ ЕООД по издадена фактура за ремонт и обслужване на лек автомобил ***, собственост на дружеството. Поради изложеното моли съда да уважи предявения иск и да му присъди разноски.

В проведеното по делото о.с.з. процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан и да му присъди разноски.

В нарочни писмени бележки процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявения иск. Сочи, че от изслушаната по делото СГЕ безспорно се е установило, че ответникът е подписал процесния запис на заповед. Твърди, че към датата на възлагане „***“ ЕООД е бил собственик на процесното МПС. Счита, че по отношение на ответника не е изтекла предвидената в закона давност.

В срока за отговор, ответникът е депозирал отговор на ИМ. Сочи, че предявения иск по чл.422 ГПК е допустим. Твърди, че е подписал процесния запис на заповед в качеството си на управител на „***“ ЕООД, но че не е авалирал същия, поради което оспорва подписа си в частта относно авала. Навежда доводи и, че иска срещу поръчителя е предявен след шестмесечния

срок по чл.147 ЗЗД.

В проведеното по делото о.с.з. ответникът не се явява и не се представлява.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

От приложеното по делото ч.гр.д.№ 3875/2022 г. по описа на ПлРС е видно, че е издадена на основание чл.410 от ГПК заповед за изпълнение № 2181/14.07.2022 г., с която е разпоредено на „***“ ЕООД и ответникът по делото да заплатят солидарно на кредитора – ищец по настоящето дело следните суми: сумата от 3600,00 лева, представляваща главница по запис на заповед от 18.11.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.07.2022 г. до окончателното изплащане на същите, както и сторените по делото разноси в размер на 75.00 лв. за държавни такси и сумата от 432,00 лв. за адвокатско възнаграждение, срещу която заповед в срок е постъпило възражение единствено от авалиста, поради което и ищецът, съобразно указанията на заповедния съд е депозирал искова молба за установяване на съществуващото си право, предмет на разглеждане в настоящето производство.

Видно е от представеното по делото Писмо за намерение, изпратено от „***“ ЕООД, представлявано от И. М. до ищеца по делото е, че управителят на дружеството, в качеството си на собственик въз основа на публична продан по из. дело № 478/2016 г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ на МПС с рег. № ЕН 4343ВТ е готов да заплати сумата от 8000 лева, дължима частично по ремонта на автомобила на два транша – при получаване на автомобила -4000 лева и остатъка от 3600 лева в рамките на една година, за което да издаде и запис на заповед, включително и авалирана от него, като физическо лице.

Установява се от приложената по делото фактура №*****/26.09.2016 г., че ищецът е издал фактура в полза на „***“ ЕООД за извършен ремонт на лек автомобил с рег. № *** на обща стойност от 11 608,49 лева, в която подробно са описани извършените услуги и подменените части.

От приложеното по делото Постановление за възлагане на движими вещи от 28.07.2016 г. по из. дело №478/2016 г. по описа на ЧСИ К. с рег. № *** на КЧСИ с район на действие ПлОС се установява, че е възложено върху

„***“ ЕООД собствеността върху процесното МПС за сумата от 6300,00 лева.

Приобщено като доказателство по делото е и Изпратено Уведомление от 22.02.2019 г. от синдика на „***“ ООД – М.Ш. до ищеца, с което го уведомява, че въз основа на публична продан единствен надлежен и законен собственик на процесното МПС е „***“ ЕООД.

Представено като доказателство по делото е и Изпратено Уведомление от 24.10.2019 г. от синдика на „***“ ООД – М.Ш. до ищеца и „***“ ЕООД, с което ги уведомява, че след заплащане на данъчните задължения на процесното МПС моли да бъде разрешено преминаването му на годишен технически преглед от страна на собственика му - „***“ ЕООД.

Представени като доказателство по делото са и Удостоверение за сключена ГО по отношение на процесния автомобил и проформа фактура, издадена от ищеца в полза на „***“ ООД на стойност от 10550 лева.

Приобщени като доказателства по делото са и преводи на доказателства за извършени от ищеца тестове, за което са съставени „изходни кратки тестови протоколи.

Зададени по реда на чл.176 ГПК са и въпроси на ответника, който сочи, че е ходил в помещение на ищцовото дружество, находящо се в гр. Русе, бул. България №310 много пъти, но те може да си спомни дали е ходил на 18.11.2021 г. Излага и, че може да управлява МПС, тъй като има шофьорска книжка.

От изслушаната по делото СГЕ се установява, че ръкописният текст в „запис на заповед“, издадена на 18.11.2021 г. с падеж 30.12.2021 г. от „***“ ЕООД в графа „издадетл/ платец: И. В. М.“ и в графа подпис „И. В. М.“ е изсипан от едно и също лице и те са изписани от И. В. М.; че подписът в „запис на заповед“, издадена на 18.11.2021 г. с падеж 30.12.2021 г. от „***“ ЕООД в графа „издадетл/ платец след текста „И. В. М.“ са положени от едно и също лице и те са положени от И. В. М.; че има данни за автоподлог при втория /последния/ подпис в графа подпис“ след текста „И. В. М.“; че химикалната паста, с която е изписан ръкописният текст и подписите в Запис на заповед, издадена на 18.11.2021 г. с падеж 30.12.2021 г. от „***“ ЕООД в графа „издадетл/ платец“ и в графа „подпис“ е сходна по химичен състав.

В проведеното по делото о.с.з. вещото лице сочи, че подписът и ръкописният текст са положени от И. М., като химикалната паста, с която е

изписан ръкописният текст и подписът в записната заповед от 18.11.2021 година от *** ЕООД е изписана със сходна химикална паста, с едно също пишешо средство и по едно също време. Обяснява, че автоподлогът означава изопачаването на собствения подпис, с който се правят умишлени изменения и направление на движение или в елементите им с цел на по-късен етап да се откаже подписа. Твърди, че в случая в записната заповед, във втория подпис, се наблюдават елементи на автоподлог.

От изслушаната по делото ССЕ се установява: че за приемането на Лек автомобил *** за ремонт в сервиза на „****“ ООД, в системата за управление на сервиза SioPro е създадена поръчка № 0000063105/01.08.2016 г.; че с този документ е удостоверено приемане на автомобил *** от сервиза, като в нея е вписано оплакване на клиента: 1. Оглед двигател, АСК за течове на масло; 2. Оглед ходова част, проверка спирачни дискове, накладки, амортизъри, течности, ремък, ролки; че констатацията на сервиза е: След извършване на оглед се констатира необходимостта от подмяна на: 1. Въздуховод към турбокомпресор-теч на масло; 2. Картер на двигателя, тъй като същия е заваряван, а така също и заден семеринг на колянвия вал; 3. За смяна масло на скоростна кутия; 4. За смяна семеринги на скоростна и раздатъчна кутия; 5. За смяна тампони на преден диференциал; 6. За смяна тампони на предна стабилизираща щанга; 7. За смяна гумено каре на кардановия вал; 8. За смяна предни, долни, напречни носачи- скъсани задни тампони; 9. За смяна заден десен шарнир; 10. За смяна щанги на задни сензори за ниво; 11. За смяна заден десен амортизър; 12. За смяна задни спирачни дискове и накладки, жила на паркинг спирачката; 13. Необходимост от извършване на техническо обслужване; че искането за резервни части е направено отново със същата поръчка, която е пренасочена към съответният склад и в отдел „Снабдяване“ от софтуерната програма SioPro; че наличните части са резервирани автоматично, а липсващите са поръчани; че от счетоводството на „****“ ООД е представена информация за наличните резервни части при приемане на автомобила за ремонт и фактурите, с които са закупени останалите резервните части, вложени в ремонта на МПС с рег. №Е***, осчетоводяването им в счетоводството на дружеството, движение по счетоводните сметки по които са отчитани резервните части и хронологичен регистър на артикулите, вложени в ремонта на въпросния автомобил; че при доставка на резервни части, всеки артикул има номер под който се завежда в

съответния склад и той съвпада с артикулният номер на доставчика, от когото са закупени частите; че резервните части за ремонта на МПС с рег. №*** са от склад „Леки автомобили“ на „***“ ООД и са отчитани по счетоводна сметка 3021 Материали за леки автомобили; че вложените резервните части са 44 бр. артикули. От тях са налични към датата на приемане на МПС с рег. №*** за ремонт - 01.08.2016 г. 12 артикула. Останалите 32 артикула са заявени с поръчка № 0000063105/01.08.2016 г. и са закупени в периода 05.08.2016г.- 23.09.2016 г.; че резервните части, вложени за ремонт на Лек автомобил „***“, модел „***“ с рег. №***, описани във фактура № 74209/26.09.2016 г., издадена от „***“ ООД и получател „***“ ЕООД са били налични до приключване на ремонтните дейности на процесния автомобил; че за извършения ремонт е издадена фактура № *****/26.09.2016 г. от доставчик „***“ ООД, Оторизиран дилър и сервиз на ***-***, ЕИК ***, МОЛ Е.В. на получател „***“ ЕООД, ЕИК ***, адрес: гр.***, МОЛ П.Г. на стойност 11 608,49 лв. /данъчна основа - 9 673,74 лв. и ДДС - 1 934,75 лв./ за „Ремонт на МПС с рег. №***, шаси № WDC 1648221A249797, търговско означение: ***, пробег, км: 355441, първоначална регистрация: 21.06.2007 г. Начин на плащане: платежно нареждане. Срок за плащане: 29.09.2016 г.; че от счетоводството на „***“ ООД е представена информация за осчетоводяването на издадената фактура, а именно: Дебит сметка 411 Клиенти/ Кредит сметка 703 Продажба на услуги; че вложените резервни части и материали се изписват на разход към края на всяко тримесечие с една обща счетоводна операция на база Справка от модул „Складово стопанство“, в който е отразено движението по артикули, поръчки, количество и стойност: Дебит сметка 60109 Резервни части / Кредит сметка 3021 Материали за леки автомобили.

Събрани като доказателства по делото са и гласни доказателства посредством разпита на свидетелите Н.Д.Н. и Я.Е.Ш..

Свидетелят Н.Д.Н. сочи, че работи в ищцовото дружество, което било сертифициран сервиз като автомонтьор от 2008 година и извършва поправка и ремонт на автомобили. Обяснява, че работи с поръчките, като някои от собствениците на автомобилите са виждали докато те чакат да се отремонтира автомобила. Соци, че не е виждал и не познава ответника. Разказва, че когато автомобила влезе в сервиза трябва да каже какъв ремонт трябва да се извърши и след като се разговаря със собственика, той казва кое

ще се прави или кое – не и като се получат частите, ремонтират автомобила. Излага, че през 2016 година е отремонтирал ***, черен на цвят. Твърди, че си спомня този автомобил, тъй като той постъпил в недобро техническо състояние и след огледа му се оказало, че се нуждае от по-сериозен ремонт. Обяснява, че първоначално автомобилът, когато постъпва, съответно приемчика, който приема автомобила му възлага да огледа самия автомобил, след което той казва какви ремонти би трябвало да се извършат, за да стане в добро техническо състояние. Сочи, че това се записва в поръчката, като се пуска на сервиза. Излага, че след това предстоял тежък ремонт с изваждане на двигател и по окачването. Твърди, че той не е разговарял с клиента, а че с него е говорил приемчика, на когото било обяснено какъв ремонт предстои, за да стане в добро състояние. Разказва, че първоначално се извършва и тест чрез старт диагноза, лаптоп, с който могат да се видят какви грешки се наблюдават по ел.блоковете, след което се преминава индивидуален оглед на всички детайли. Твърди, че след като се прочитат ел.блоковете чрез компютър, се вижда в някои блокове дали има грешки или няма грешки и чрез тези грешки се прави диагностика за ремонти какви ще предстоят, а за окачването през компютъра се вижда самата височина на автомобила. Сочи, че при огледа се видяло, че датчиците били адекватни, но че имало изтървани амортизъри по самия автомобил. Излага, че автомонтърът е длъжен да направи един входящ тест и на база на него той започва огледа, ако има определени грешки, като след това се прави и визуален оглед. Твърди, че при огледа е установено, че има проблеми с картера за течове на масла, имало необходимост от смяна на задния семеринг на двигателя и се наложило да се вади двигателя, имало изтекли амортизъри, имало блокирани щанги, имало повредени тампони, заради теч на маслата, повредени задни тампони на долни носачи и заради това се наложило да се подменят. Излага, че ремонтът продължил около месец, а самата кола престояла в сервиза няколко години. Сочи, че когато собственикът дошъл да си вземе автомобила донесъл нов акумулатор именно поради дългото стоене на същия в сервиза. Твърди, че автомобилът бил взет от сервиза преди около година и половина. Излага, че представените по делото преводи на изходен кратък тестов протокол, находящи се от л.71 до л.95 са разпечатки от входящи тестове на самия автомобил на ел. блокове. Сочи, че именно той е правил тези тестове.

Свидетелят Я.Е.Ш. сочи, че работи в ищцовото дружество като

„ръководител сервиз л.а.“ от 2001 година. Излага, че с ответника се запознал когато дошъл да прибере автомобил *** GL, собственост на *** ПАК. Твърди, че процесната кола била докарана за ремонт през лятото. Излага, че преди да бъде докарана за ремонт на колата били правени други ремонтни дейности, които не били извършени адекватно. Сочи, че при тях автомобилът бил докаран за оглед на ходова част и оглед на течове на двигател, кутия и всякакви агрегати с масло. Твърди, че от тях се искало да бъде направен оглед на ходова част и да се констатира има ли течове на масло. Обяснява, че това което било констатирано, били течове на масло от картер на мотор, на двигател, теч на масло от скоростна кутия, имало и теч на масло от диференциала, за ходова част, имало доста нахъсани неща – тампони на предни носачи, отзад имало проблем със спирачна система, окачване, проблем и с тампони на диференциала. Разказва, че собственика на колата бил уведомен за нужния ремонт и той одобрил същия. Твърди, че след като бил извършен ремонт на автомобила през 2016 г. същият престоял в сервиза до 2022 година. Излага, че автомобилът бил получен от ответника, който на няколко пъти бил идвал до сервиза. Твърди, че автомобилът бил останал дълго време в сервиза, тъй като не бил платен ремонта на същия. Излага, че фактурата, която била издадена на *** ПАК била изпратена на дружеството, но не била платена. Сочи, че в жабката на колата имало документи, които идентифицирали собственика ѝ – „документ от ЧСИ“. Разказва, че ремонтът бил извършен от Николай Неделчев, на когото тази работа му се възлага или от него или от колеги-приемчици. Обяснява, че функцията, която изпълнява съответния приемчик, е на база констатация на сервизния механик: да се направи списък от констатирани неизправности по автомобила, чието отстраняване да бъде осъществено и съответно да бъде разрешен или не от собственика на автомобила ремонта, който трябва да се извърши. Твърди, че когато се приеме автомобил, какъвто и да е, първото нещо, което се прави, след като се вкара в сервиза е да се закачи с компютър и му се прави входящ тест на всички електронни системи, за да се види дали имаме течове на някакви флуиди, тракане или скърцане т.е да се извършват диагностични операции и физически огледи. Излага, че след като се извърши ремонта се прави и пътна проба, като в някои случаи бива по-дълга, в някои случаи по-кратка, като това се обуславя от характера на ремонта, който е извършен. Сочи, че за процесния автомобил той е направил пътната проба в

присъствието на Николай Неделчев. Твърди, че това тяхната практика, че тестът и крайния контрол се осъществява в присъствие на възложителя и извършителя на работата. Излага, че при изходящия тест могат ясно да бъдат видени извършените работни дейности. Обяснява, че при взимането на колата било сменено маслото, тъй като били минали дълги години от слагането му. Сочи, че по време на ремонта е сложен и нов акумулатор, който в годините на престой е дефектирал, изтекъл му гаранционния срок, поради което и ответникът донесъл нов акумулатор, когато взел колата. Обяснява и, че по молба на собственика на автомобила бил извършен и годишен технически преглед.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

За успешното провеждане на иска с правна квалификация чл.422, ал.1 ГПК **ищецът** следва да установи в процеса: учредено по негова инициатива заповедно производство по реда на чл. 417 от ГПК и издадена в негова полза Заповед за незабавно изпълнение; депозирано от длъжника възражение и спазване на срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК; качеството си на кредитор, спрямо ответника, въз основа на валиден запис на заповед, ликвидност и изискуемост на задължението. Доколкото ищецът в ИМ въвежда и наличие на каузално отношение между страните, въз основа, на което на ищеца е възложено от „*** –ПАК“ ЕООД да извърши ремонт на лек автомобил „***“, модел „***“ с рег. №***, в негова тежест, е да докаже качеството си на кредитор въз основа на възложена работа от ответника – „*** –ПАК“ ЕООД - ремонт на лек автомобил „***“, модел „***“ с рег. №***.

Съответно в тежест **на ответниците** по делото е да установят всички положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по исковете, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, вкл., че е заплатил сумите.

Не се спори по делото, че в полза на ищеца срещу ответника, в качеството му на авалист е издадена по реда на чл.417 ГПК заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за претендираните суми, че заповедта за изпълнение е връчена на длъжниците, като в срока само И. М. е депозирал възражение, поради което и в изпълнение указанията на съда заявителят в законоустановения преклузивен срок е предявил иск за

установяване на вземането, което поражда правния интерес за ищеца от водене на настоящото производство и неговата допустимост.

Безспорно е, че записът на заповед е абстрактна, формална, едностранна сделка с менителничен ефект, спрямо която намират приложение и правилата за договорите /арг. от чл.44 от ЗЗД/. Посочената сделка е материализирана в посочената от чл.535 ТЗ писмена форма, наличието на която е абсолютно условие за действителността и съответно за провеждане на ефекта ѝ. Липсата на някой от задължителните реквизити, посочени в цитирания законов текст, лишава документа от качеството му на запис на заповед, съобразно разпоредбата на чл.536, ал.1 от ТЗ. В конкретния случай процесния запис на заповед е формално редовен от външна страна, тъй като притежава всички реквизити по чл.535 от ТЗ.

Установява се от представените по делото доказателства, че процесния запис на заповед е издаден за обезпечаване изпълнението на задълженията на „*** –ПАК“ ЕООД към ищеца във връзка с извършен ремонт на лек автомобил „***“, модел „***“ с рег. №***, за което е издадена фактур №*****/26.09.2016 г. на обща стойност от 11 608,49 лева.

Съгласно задължителното за приложение от съдилищата ТР №4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът е длъжен да изследва и каузалното правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записа на заповед. Ето защо, в конкретния случай съдът е задължен да изследва въпроса дали е бил извършен от ищеца ремонта на лекия автомобил и дали е платена цената.

При преценка на събраните по гласни и писмени доказателства, вкл. и изслушаната ССЕ съдът намира, че между ищеца и „*** ПАК“ ЕООД е налице валидно облигационно правоотношение по неформален договор за изработка – ремонт на лек автомобил, по който договор ищецът – изпълнител, в качеството му на изпълнил задължението си да ремонтира и съответно да предаде на собственика процесния автомобил.

По делото не е спорно и, че собственика на процесния автомобил е приел изпълнението на поръчката без забележки.

Не е спорен и фактът, че за извършения ремонт е издадена фактура, плащането по която е обезпечено с издаването на запис на заповед подписана от управителя на „*** ПАК“ ЕООД и авалирана от ответника по делото.

Поради изложеното съдът приема за доказан фактът, че „***“ ЕООД дължи на ищеца сумите по издадените фактури /чиято дължимост се установява и от изготвената по делото ССЕ/, чието вземане е обезпечено с издаване на процесния запис на заповед.

Като авалист по записа на заповед, ответника отговаря солидарно с „***“ ЕООД. Авалът по своята правна характеристика е едностранна абстрактна сделка, по силата на която едно лице/авалист/ поема задължение да изпълни менителнично задължение на друго лице /хонорат/. За разлика от договора за поръчителство, авалът се различава от него по начина на учредяване. Той се поражда от едностранното волеизявление на авалиста, което задължително трябва да е обективизирано върху менителничния ефект /в случая върху издадената запис на заповед/. Ето защо при авала един и същ документ материализира волеизявленията, които пораждат обезпеченото /главно/ задължение по менителничния ефект и задължението на авалиста, което го обезпечава. Авалът е самостоятелно задължение, което възниква единствено по силата на едностранно волеизявление на авалиста, независимо от задължението което обезпечава. Задължението на менителничния поръчител не е акцесорно, а самостоятелно и независимо от менителничното задължение, за което е дадено. Аргумент в подкрепа на този извод е разпоредбата на чл.485, ал.2 от ТЗ, според която задължението на поръчителя е действително и когато задължението за което е дадено е недействително по каквато и да било причина, освен поради недостатък във формата. Ето защо, отв. И. М. отговаря като поръчител дори и независимо от сключването, изпълнението/неизпълнението на договора за продажба, или на договора за поръчителство.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че в хода на делото ответникът е оспорил автентичността на подписите, положени върху процесния запис на заповеди. С оглед направеното оспорване на истинността на подписа си именно ответникът е този, който следва да създаде сигурно убеждение у съда по отношение на истинността на фактическото си твърдение - че подписът в процесния документ не е автентичен. От изслушаната по делото СГЕ безспорно се установи, че подписите положени в процесния запис на заповед са на ответника, поради което съдът приема и, че по отношение на нея е възникнало задължението в качеството си на поръчител да плати на ищцовото дружество претендираните суми.

За ирелевантно съдът намира твърдението на ответника, че проформа – фактурата е издадена на името на друго дружество, тъй като процесния запис на заповед обезпечава задължение по издадена фактура на „***“ ЕООД.

Поради това предявения иск следва да бъде уважен.

По делото своевременно е направено и възражение за изтекла по отношение на поръчителя давност, тъй като искът бил предявен след срока по чл.147 ЗЗД, по която съдът следва да се произнесе с оглед установяване на дължимост на процесната сума.

Не е спорно между страните, че вземането на ищеца произтича от запис на заповед. Приложение в случая намира нормата на [чл. 531, ал. 1 ТЗ](#), а не правилата на ЗЗД, касателно поръчителството, а именно - Исковете по менителницата срещу платеца се погасяват с тригодишна давност от падежа. Съдебната практика (решение № 24/ 01.08.2017 г. по т. д. № 2709/ 2015 г. на ВКС, II т. о., решение № 150/ 30.11.2016 г. по т. д. № 1552/ 2015 г. на ВКС, II т. о.) приема еднопосочно, че относно прекия осъдителен иск по [чл. 538, ал. 1 ТЗ](#) или установителен иск по реда на [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) за вземане срещу издателя по запис на заповед и/или неговия авалист, се прилага специалната тригодишна давност по [чл. 531, ал. 1 ТЗ](#). Мотивите за споделяне на този извод са следните: С тригодишна давност от падежа се погасяват исковете против прекия длъжник по ценната книга. Специалната едногодишна давност, уредена в [чл. 531, ал. 2 ТЗ](#), не е относима към горната хипотеза. Тя касае исковете на приносителя на менителницата срещу джирантите и срещу издателя на менителницата, а това са лица, различни от прекия длъжник /поради което и давността е по-кратка/. Съществената разлика между цитираните две алинеи на [чл. 531 ТЗ](#) се състои в кръга на пасивно легитимираните лица. Препращащата норма на [чл. 537 ТЗ](#) не дава никакво основание уредбата относно едногодишната давност да се прилага и спрямо издателя на записа на заповед. Правилото на [чл. 537 ТЗ](#) гласи, че за записа на заповед се прилагат съответно разпоредбите за менителницата, доколкото те са съвместими с естеството му. Това условие отсъства по отношение на нормата на [чл. 531, ал. 2 ТЗ](#). Издателят на записа на заповед не съвпада с издателя на менителницата, а с платеца на същата, видно от изричната разпоредба на [чл. 538, ал. 1 ТЗ](#), според която издателят на записа е задължен по същия начин, по който е задължен платецът на менителницата. Т. е. по

отношение на издателя на записа на заповед и авалистите, погасителната давност се регламентира с нормата на чл. 531, ал. 1 ТЗ, а не на чл. 531, ал. 2 ТЗ. Следователно, прекият менителничен иск на приносителя на записа на заповед срещу издателя му, вкл и авалиста се погасява с тригодишната давност по чл. 531, ал. 1 ТЗ, а едногодишната погасителна давност по чл. 531, ал. 2 ТЗ е неприложима спрямо него.

Съдът като взе предвид, че срокът за плащане на сумата по записа на заповед е 30.12.2021 г., а заповедното производство е образувано на 14.07.2022 г. намира, че вземането на ищеца не е погасено по давност, поради което и възражението на ответника като неоснователно следва да се остави без уважение, а предявения иск да се уважи.

С оглед изхода на спора и отправеното искане в петитума на исковата молба за произнасяне по направените по делото разноски и съгласно задължителните указания, дадени с т.12 на ТР 4/2013г., ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в заповедното и исковото производство разноски. С депозиране на възражение в заповедното производство и незаплащане в рамките на срока за възражение на дължимите суми изцяло или частично, ответникът е станал повод за водене на делото, поради което не е налице основание разноските да останат в тежест на ищеца така, както ги е направил и същите следва да бъдат понесени от ответника. На заявителя следва да бъдат присъдени за заповедното производство разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер от 504.00 лв.

За исковото производство, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер от 1824,00 лв., от които 72,00 лева за държавна такса, 1152 лева за адвокатско възнаграждение и 600,00 лева за изготвените по делото експертизи.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че И. В. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ап. 6, в качеството му на авалист по запис на заповед от 18.11.2021 г., издаден от „***“ ЕООД, вписано с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. *** **дължи на ***** ООД със

седалище и адрес на управление в гр. ***, с ЕИК №***, представлявано от управителя З.А.А., сумата от **3600 лв. - главница**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.07.2022 г. до изплащане на вземането, **на основание чл. 415, ал. 1 вр. чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр.чл.538, ал.1 ТЗ, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА И. В. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ап. 6 **да заплати на „***“ ООД** със седалище и адрес на управление в гр. ***, с ЕИК №***, представлявано от управителя З.А.А., сумата от **504,00 лева**, представляваща сторени в заповедното производство по ч.гр.д. № 3875 по описа за 2022 г. на Плевенски районен съд, разноси, **на осн. чл.78, ал.1 ГПК.**

ОСЪЖДА И. В. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, ап. 6 **да заплати на ***“ ООД** със седалище и адрес на управление в гр. ***, с ЕИК №***, представлявано от управителя З.А.А., сумата от **1824,00 лв.**, представляваща сторени в исковото производство разноси, **на осн. чл.78, ал.1 ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____